Dvouletý boj lupičské bandy proti anglické moci.

Vůdcové této bandy — synové vraha.

Šílená odvaha příčinou jich zkázy.

Anglie měla se svými zámořskými koloniemi vždycky starosti. Ovšem největší z nich způsobila jí ona v jižní Africe, kde bojuje zápas o své velmocenské postavení, ale svého času způsobily jí i dosti starostí její australské kolonie, Victorie a New South Wales, kde postavila se proti její moci lupičská banda Kellyův a trvalo to drahný čas nežli banda tato byla přemožena.

Celá rota Kellyův sestávala z pouhých dvanácti mužů, avšak vzdor tomu veliká část obou australských kolonií anglických, Victorie a New South Walesu, byla udržována v takovém stavu ustavičného strachu, že to tam vypadalo jako v době války.

Bylo to v letech 1879 a 1880 když tři bratří Kellyové, synové trestance, který ztrávil 15 roků ve vězení v Tasmanii pro vraždu, vypověděli anglickým úřadům válku.

Tito bratří byli hodnými syny svého otce a vychováni byli v zločinech hned od mládí a započali svou zločinnou dráhu krádežemi koní. Jsouce znamenitými znalci koní, kradli jen ty nejlepší, tak že požívali veliké důvěry u těch, kdož kradené ty koně kupovali a Kellyové nalezli pak vždycky ochotné kupce, jakmile se se stádem ukradených koní objevili. Koňští obchodníci v hořejší Victorii stali se tak pomocníky koňským zlodějům a platili jim obyčejně asi poloviční cenu jakou koně měli a pak je vyváželi do Indie, kde byli prodáváni jízdeckým plukům anglickým.

Kellyové byli konečně tak odvážliví, že počali krásti i hříbata a ušlechtilé klisny, určené pro chov rančí, to však pobouřilo australské rančíře do té míry, že se smluvili, krádežím učiniti konec a zbaví krajinu lupičských bratří.

Po tomto dohodnutí vydali se jedné noci k srubu, kde se Kellyové skrývali a zde překvapili Neda Kellyho, nejstaršího z bratří a nežli mohl pomysliti na odpor, nalézal se již kryt hlavněmi několika pušek, namířených na jeho hlavu a na jeho prsa, a vida nenezbytí musel se vzdáti.

Oba mladší bratří mezitím nalézali se v městečku, vzdáleném asi 12 mil, kde se svojí matkou nakupovali různé zásoby pro domácnost a nežli se navrátili, donesla se jim již k uším zpráva, že Ned byl chycen a odvezen do vězení v Melbourne, kde později odsouzen byl do vězení na tři roky.

Po dobu uvěznění Nedova, oba mladší bratří ze strachu byli opatrnější, ale přece krádeží nezanechali, ač neprováděli je již tak ve velkém, avšak vzdor této opatrnosti na Dana prozradila se jedna z jeho krádeží a byl naň vydán zatykač. Dan se to v čas dozvěděl a skryl se. To bylo zrovna v době, kdy se nejstarší bratr, Ned, navrátil z melbournského vězení, po odbytí svého trestu.

Když se to Ned dozvěděl, tu sebral hlouček odvážných chlapů, kteří uměli výtečně jezditi, střfleti a krásti a vyhledav svého bratra Dana pustil se pak s touto rotou do divokého pohoří, rozkládajícího se na hranicích mezi Viktorií a Novým South Walesem.

V těchto horách zdržovala se již značná část zlodějů, kteří na oko se vydávali za havíře prospektující v horách, ale ve skutečnosti živili se krádežemi ovcí a hovězího dobytka z okolních farem a u těchto lidí nalezla banda Kellyův útulku a ochrany.

Zločinem spřízněné duše se zde nalezli, aby si navzájem pomáhaly.

Bratří Kellyové od toho okamžiku stali se neobmezenými vládci v celé krajině a pokojné obyvatelstvo rolnické počalo se před nimi chvěti.

Kdyby se byli narodili tito bratří Kellyové ve středověku, tu při výbojnosti a odvážlivosti svých povah, byli by ovládali celou tu krajinu a byli by se stali zakladately nějakého "šlechtického" rodu, jak v té době se stávalo a potomci jich byli by dnes s pýchou ukazovali na tyto lupičské barony.

Jaký byl vliv této roty na lid a jaká byla odvážlivost jejich, toho důkazem jest, že jednou ve dne přepadli městečko McVerich, ve Victorii a všechny mužské obyvatele zavlékli do své horské tvrze, kde jim musili sloužit a mnoho děvčat z městečka následovalo je sem dobrovolně, z obdivu nad jich "hrdinstvím". Z banky v městečku vyloupili 3000 liber šterlinků ($15,000) a pak, jásajíce a zpívajíce, ujížděli do své tvrze.

Takové přepadení provedli později v Jelderii, v městečku vzdáleném 300 mil od McVerishe. Čtyři policisté, kteří sem byli posláni z Melbournu k ochraně banky, byli ve srážce s bandity zabiti.

Zpráva o přepadení Gelderie Kellyovou bandou byla telegrafována do Melbournu a odtud zvlášť ním vlakem vysláno sem na pomoc 50 nejlepších policistů s rozkazem, aby rotu Kellyovu buď zajali, aneb pobili.

Bratří Kellyové se o tom dozvěděli a rozhodli se, že neuprchnou, ale že svedou s policisty boj.

Učinili tak z pychu, neboť mohli lehce ustoupiti do své tvrze v horách, kde mohli vzdorovati celému pluku vojska.

Oni však vyrazili naproti vlaku do Glenrovanu, městečka ležícího na dráze a zde přinutili železniční dělníky, aby vytrhali kolejnice před městečkem a doufali, že tak vyšinut bude zvláštní vlak s policisty.

Vedoucí je kapitán byl však opatrným a nechal vlak zastaviti před stanicí a tak plán zločinců byl zmařen.

Bratří Kellyové se svojí bandou se mezitím postavili hradbu z hlíny a různých předmětů a za touto očekávali útok policistů, kteří opatrně se blížili k ní se všech stran. Avšak vzdor vší opatrnosti a vzdor tomu, že se hleděli krýti, tu bylo 5 policistů bandou Kellyovou zastřeleno dříve nežli se přiblížili k hradbě na polovic cesty a proto kapitán policistů rozkázal svým lidem, aby si utvořili zákopy a za těmito skryti počali pak páliti na tábor lupičů.

Boj ten trval od svítání až do 10 hodin do rána a když lupiči viděli, že jim hradba neposkytuje více bezpečí, tu ustoupili do hotelu, střeženého jedním členem bandy a zde se zatarasili, aniž tomu policisté mohli zabrániti.

Odtud pak počali znovu páliti do obléhajících je policistů a kapitán vida, že je odtud nelze vypuditi, nechal dřevěný hotel zapáliti hořícím šípem, jako činili ve svých bojích proti bělochům Indiáné v Americe.

V krátké době střecha hotelu se rozhořela jasným plamenem a kouř počal naplňovati celou budovu. Ned Kelly radil svým bratřím a ostatním lupičům, aby prchli a raději ztratili svůj život při útěku, nežli aby zahynuli jako krysy v plamenné té pasti, leč žádný ho nechtěl poslechnouti a tak Ned vyrazil ven a chtěl se proplaziti po břiše k příkopu, byl však zpozorován a chycen, nežli se mohl postaviti na odpor.

Hotel shořel až do základů a v spáleništi jeho nalezeny pak ohořelé zbytky mrtvol obou druhých bratří Kellyových a ostatních členů loupežné roty, kteří se nechtěli vzdáti a vidouce, že nemohou uniknouti, raději volili smrt v plamenech.

Ned Kelly, jenž jediný se dostal živ do rukou policistů, byl odvezen do Melbourne, zde postaven byl před soud a po krátkém přelíčení odsouzen byl k smrti oběšením. Kelly nechtěl ani žádného obhájce, ani sám nepronesl jediného slova na svou obhajobu a šel na šibenici se vzdorovitým tvrdým úsměvem ve své tváři.

To byl konec války, kterou anglické úřady vedly po celé dva roky proti bandě Kellyův a nebýti jich pychu, tu kdo ví ještě, jak dlouho by byla tato rota vzdorovala všem nástrahám a léčím policie.

Mezi úřady a bandou Kellyův byla to pravidelná drobná válka a právě stálá vítězství lupičův přivedla je k šílené přímo odvaze, která se jim stála konečně záhubou.

Devět dobrých důvodů, proč Dra. Petra Hoboko dobylo si první místo jako rodinný lék v tisících domácnostech ve světě.

Protože má obdivuhodnou léčivou moc a vždy prospívá.

Protože nejenom čistí životní tekutinu, ale tvoří novou, bohatou, červenou krev.

Protože dělá zdravé, pevné maso a buduje kosti a svaly.

Protože podporuje trávení a působí na játra.

Protože pravidluje střeva a posiluje ledviny.

Protože tiší čivní soustavu a přivádí zdravé pocení.

Protože je čistě rostlinným ve složení a rozhodně neškodným.

Protože může se dávati úplně bezpečně slabému nemluvněti jako dospělému.

Protože je lacinější než jiné přípravy, měří-li se dle výsledku.

Zkrátka, je to rodinný lék v každém smyslu slova.

Nic tak nevrátí ubývající zdraví, nic tak rychle a jistě nepřinese úlevu a sílu jako Dra. Petra Hoboko. Jest-li učení lékaři vzdali se vašeho případu jako beznadějného, nezoufejte. Již mnohý, jehož případ prohlášen byl za beznadějný, byl navrácen zdraví a dožil se velikého stáří užíváním Dra. Petra Hoboka. Prodává se lidem přímo od majitele nebo skrze místního jednatele. Adresujte: Dr. Peter Fahrney, 112 114 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Jednatel B. Dienstbier, č. 2016 P St., South Omaha, Neb.

Předplácejte na Pokrok Západu pouze $1.00 ročně.

Boj o 30. sekci, v bývalé reservaci Siouxů v Minnesotě.

Dlouholeté utrpení havíře, který konečně získal zábor, mající cenu 10 milionů dolarů.

Jsa konečně pánem majetku majícího cenu 10 milionů dolarů, pro nějž se vzdal všech radostí života a žil život poustevníka na severozápadě, v místech, kde život jest v některých dobách přímo nesnesitelným, Frank Eaton chce zůstati dále v těchto pustých končinách, chce střežiti sám tento drahocenný svůj majetek a s energií, která mu pomohla k tomuto majetku, chce dále přinášeti pro něj oběti nejen na svém pohodlí, ale i na svém zdraví.

Jeden z nejbohatších majitelů železodolů na světě, bude žíti dále v malém, prohnilém srubu a zde, v samotě tráviti bude častokráte bez pomoci, dny svého stáří a jeho chatrné zdraví podrýváno bude dále chorobou, která jej již trápí dlouhá léta. Tento smutný život vedl Frank Eaton po celou řadu let, co o tento milionový majetek zápasil.

On dobyl si cenu, pro kterou bojoval a trpěl, ale nyní nemůže více užívati ovoce této své vytrvalosti a tohoto dlouholetého boje. Ve skutečnosti jest na tom zrovna tak jako tehdy, kdy pouze snil o nynějším svém bohatství. Má sice to zadostučinění, že sny ty staly se skutečností, ale to je vše, neboť dny života jeho jsou skoro již sečteny.

Nedávným rozhodnutím nejvyššího soudu Frank Eaton stal se uznaným majitelem pověstné '30. sekce', v které se nalézají nejbohatší železné doly na světě.

Toto bohatství železné rudy objeveno bylo v oněch místech náhodou. Bratří Alfred a Leonidas Merrittové, vydali se jednoho dne na honbu a pes, kterého měli sebou, pátraje po jezevci, vybrabal z díry jeho hlínu, která vzbudila jich pozornost. Bratří Merrittové si ji prohlédli a shledali, že je to železná ruda.

Zpráva ta se rychle roznesla a Frank W. Eaton byl jedním z prvních havířů, kteří sem z jiných končin přikvapili, aby se na vlastní oči přesvědčili, co jest na zprávě té pravdivého. Eaton znal každou píď severozápadu a nalezal se tehdy v plné síle svého života.

Ve své kapse měl splnomocnění od Aurilly Moreauové, vdovy jistého Siouxe, že má právo pro ni vyhledati zábor 320 akrů, kterýž jí přináležel dle úpisu, daného jí vládou Spojených Států, jako náhrada za odstoupení siouxské reservace v Minnesotě.

Eatonovi, jako zkušenému prospektoru, nevzalo to dlouho vyhledati si dle jeho náhledu nejlepší zábor. Na pobřeží jezera Vermillion rozkládalo se 320 akrů pozemků, z kterých na prvý pohled bylo možno poznati, že v půdě se skrývá bohatství železné rudy. Jsa splnomocněncem indiánské squaw, Eaton na základě úpisu Spojených Států zabral pro Aurillu Moreauovou oněch 320 akrů na pobřeží jezera, pak nechal tento zábor zanésti na squaw a na sebe a později podařilo se mu získati i podíl Moreauové.

Až doposud nepostavily se proti plánům Eatovým žádné překážky, ale tento cenný majetek vzbudil pozornost i jiných prospektorů a ti naň dostali zálusk. Především byl to Thomas F. Hyde, který se chtěl zmocniti 30. sekce za každou cenu. Nemaje žádného úpisu od Spojených Států, rozhodnul se, že zaujme tuto sekci na základě zákona 'o prvním osazení'.

Hyde byl pak donucen žíti na tomto pozemku a proto zbudoval si zde malý srub, v němž odhodlal se tráviti ta dlouhá léta, nežli mohl se státi dle zákona pravidelným majetníkem 30. sekce.

Hyde vytrpěl v tomto srubu pravá muka. Někdy v zimě po několik týdnů nemohl zastřelit ani chytit do pastí žádnou zvěř a ryb v jezeře bylo velmi málo a tak Hyde trpěl takový hlad, že často chápala se ho zoufalost. Potravu si nemohl zaopatřiti, poněvadž se v zimě nemohl vydati na cestu těmi sněhovými závějemi, které tam v zimě téměř neustále leží a jak ze soudních zápisků vychází na jevo, jednou nejedl za 6 dní nic jiného, nežli kousek plesnivé šunky a jindy se živil kůrou se stromů a kořínky.

Eaton okamžitě proti vetřelci Hydeovi zahájil boj a sice v pozemkové úřadovně v Duluth a zde vybrál. Hyde na to appeloval ku generální pozemkové úřadovně a tato rozhodnutí nižší úřadovny v Duluth zvrátila. Na to spor dostal se k sekretáři vnitra a tehdejší sekretář Vilas, po několika měsících rozhodnul, že ani Hyde ani Eaton nemají zákonitého práva na tento majetek, že získali si dočasné právo pouze podvodným způsobem a že 30. sekce jest dosud nezabraným majetkem Spoj. Států.

Nějakým způsobem toto rozhodnutí sekretáře Vilase bylo kýmsi prozrazeno ještě dříve, nežli bylo úředně vydáno a té samé noci, když telegram o tom došel do Duluth, tu pozemková úřadovna byla obležena davem lidí, kteří chtěli při jejím otevření získati si právo na Eatonův zábor. Jakýsi Frank Hicks měl také úpis od nějakého Indiána a na základě tohoto žádal za vtělení onoho záboru na své jméno. Dále Warren Draper zástupce Minnesotské železářské společnosti, dal vtěliti zábor ten na její jméno, avšak Hicksovo vtělení bylo později uznáno za právoplatné.

Rozhodnutím Vilasovým nároky poustevníka Hydeho, jak každý ho nazýval, staly se ovšem neplatny, avšak jinak bylo s nárokem Eatonovým, o němž muselo býti rozhodnuto soudně, nežli Hicksův nárok mohl býti právoplatným.

Hicks podal v Duluth získaný zápis na 30. sekci jisté Midway Land Company z New Yorku, která hned na to podala žalobu na Eatona, že tento klade si jisté nároky na její majetek a že má tedy nároky ty soudně dokázati. Bohatá společnost chtěla tak nabýti čisté vlastnické právo na velice cenný zábor.

Eaton neměl ani peněz ani vlivu a vše, co mohl právníkům nabídnouti, byl jistý podíl na sporném záboru, ale žádný z právníků nechtěl vzíti takový pochybný risk za svoji práci, až konečně jeden přece se k tomu odhodlal.

Prvé přelíčení bylo odbýváno před soudcem A. H. Moerem v Duluth a Eaton v něm zvítězil. Vítězství to vzbudilo ovšem rozhořčení u bohaté společnosti a u jejich agentů a přátel, avšak výnos soudce Moera byl tak důkladným, že nebylo možno pronésti proti němu mnoho právnických argumentů a tak vyhlídky Eatono vy poprvé v jeho sporu nabývaly růžové barvy.

Společnost se odvolala k vyššímu soudu státu Minnesoty a právníci obou stran sporných, svedli zde velikou právnickou bitvu.

Walter Ayres obhajoval zájmy společnosti a byl tak jist, že tato u tohoto soudu vyhraje, že když mu bylo nabídnuto, aby se s Eatonem vyrovnal, odvětil na to, že jeho nárok nemá žádné ceny.

Avšak i tento vyšší soudní tribunál rozhodnul ve prospěch Eatona.

A konečně rozhodnutím nejvyššího soudu Spojených Států, které vydáno bylo dne 13. ledna, vítězství Eatonovo bylo na dobro rozhodnuto a 30. sekce mu byla přiřčena.

Tato sekce má cenu dle odhadu odborníků od 10 do 15 milionů dolarů, avšak při dobrém řízení může míti cenu ještě daleko větší. Za posledních 12 roků žil Eaton v malé chatrči u Pike jezera, nalezajícího se 12 mil od Duluth a zde se živil lovem a rybařením a každý cent který vydělal, věnoval na spor a častokráte neměl ani nejnutnějších životních potřeb.

::Z ČESKÝCH VLASTÍ.::

Zahynul v bahně. Z Velkého Meziříčí se sděluje: Dne 22. m. m. zmizel synek rolníka z Velkého Meziříčí, poslaný s kravou na pastvu a teprve třetího dne byl nalezen, avšak již mrtvý. Nalezli mrtvolu jeho v prohlubni blíže nadraží zanesené bahnem. Hoch byl kravou zavlečen do bahna, v němž i s ní zahynul.

Zemřela u hrobu. Ve Znojmě konal se dne 15. m. m. pohřeb kancelářského sluhy severozápadní dráhy Františka Kufy, kterého súčastnila se také žena průvodčího Cecilie Bachmanová, která, když přišla ke hrobu, upadla a pozbyla vědomí a odnesena do nemocnice, kde záhy zemřela. Raněna byla mrtvicí.

Ve spaní upálena. Dne 11. m. m. sbírala 24letá Rosa Černá z Ledkovic u Ivančic koks na haldě u Oslavan a usnula při tom. Černá neměla zdravého rozumu a byla pomatena, čímž se vysvětluje, že sedla si na místo, kde byl koks ještě rozpálen a na kterém se upekla tak, že s ní maso padalo. Nešťastnice nalezena již mrtva.

Hoch zraněn. V Nemyčovsi u Jičína ořezával si v pátek 14. m. m. 11letý žák obecné školy Josef Vraštil nožem tužku, při kteréž práci udeřil jej jeho spolužák František Žďárský svévolně do ruky, v níž měl nůž. Nůž vnikl Vraštilovi do krku a proříznul mu hrdelnici, čímž způsobil mu velmi vážné zranění.

Pštrosi v Čechách. V oborách poděbradského panství již dvakráte přezimovali obrovští ptáci pštrosovití emu, jež majitel panství na zkoušku nasadil do lesů svých, poněvadž ze všech pštrosovitých jsou nejotužilejší. Emuové odchovali již pět mláďat a brzo tam zdomácněli. Měří jeden a tři čtvrti metru do výše a jsou velice silni. Snášejí i kruté zimy a sněhové vánice, je-li jen obora před severními větry chráněna.

Pokus sebevraždy vojína. Z Jindřich. Hradce se sděluje, že v sobotu 15. m. m. v tamnějších nových kasárnách střelil se v sebevražedném úmyslu pěšák Vác. Lanna ze služební pušky do prsou a zranil se těžce, nikoliv však smrtelně. Příčina zoufalého činu jest prý — neznámá.

Chtěla usmrtiti muže. Dne 15. m. m. spozorováno, že z bytu manželů Lihonových v Borotíně u Moravské Třebové vychází kouř. Dva četníci vnikli dovnitř a nalezli Edvarda Tihona ležícího v posteli v bezvědomí. Bylo zjištěno, že manželka jeho Františka strčila do kamen velký hadr, by muž, s nímž žila v stálém nesváru, v kouři se zadusil. Tihon po vynesení ze světnice nabyl znovu vědomí. Při zatčení jeho ženy, shledáno, že jest duševně chorá.

Nebezpečné poranění školáka. Nedostatečnou pečlivostí rodičů octl se devítiletý školák Emil Arnold, syn pokrývače ve Vysočanech u Prahy ve vážném nebezpečí. Hošík před měsícem bodl se pérem do oka, které sice se zapálilo, ale rodiče neodvedli hošíka do nemocnice, domnívajíce se, že následky poranění zmizí bez přispění lékaře. Teprve v úterý 18. m. m. s hošíkem přijel otec do všeobecné nemocnice, když katastrofa byla nedaleká. Není vyloučeno, že hošík poraněním utrpěl otravu krve. Zanedbané ošetření oka bude míti při nejmenším za následek částečné oslepnutí školáčka.

V nebezpečí utonutí a sice v potoku Botiči, octlá se v pondělí 17. m. m. po 4. hod. odpol. 68letá Johanka Gahlertová z Drahkova u Selčan. S opičkou tak notnou, že sotva na nohou se udržela, vracela se do svého příbytku, doprovázena hloučkem posměváčků. Nedaleko Holoubkovy mydlárny v Nuslích u Prahy spadla podnapilá žena do Botiče, byla však z nebezpečné situace ještě v čas vyprostěna malířem pokojů Frant. Žejdlíkem, který ji po nemalém namáhání vytáhl na břeh. Potom byla Gahlertová dopravena do policejní separace, kde ponechána až do vyspání z opičky.

Dobřichovický "lesní muž". Četnická hlídka nalezla 14. m. m. časně z rána v lese nedaleko Dobřichovic chorého muže ve velmi zuboženém stavu. Byl to 30letý zedník Josef Kofroň, který pro domácí rozmíšky uprchl a zdržoval se delší dobu v lese. Z opadaného listí vystlal si jeskyni, v které spal, maje na sobě jen nejnutnější odvě. Když hladem zmíral, odskočil do nejbližší obce a vyžebrav si chleba a zemáků, navrátil se do jeskyně. Z této několik dnů již nevyšel a byl by tam zahynul, kdyby četnická hlídka úkryt jeho náhodou nevypátrala. Chorobou velice zmořený muž dopraven byl do obce a starosta netoliko přičinil se o to, aby nuzák odvezen byl do Prahy, ale sám ještě na této cestě jej doprovázel. Dověděl se totiž, že byla učiněna výtka starostovi v Toušeni, že dal v nedostatečném opatření chorého odvézt do nemocnice (mezitím se zjistilo, že dotýčný starosta vůbec o tom ani nevěděl) a aby se výtka taková jemu nemohla učinit, sám chorého do Prahy odvezl.

Sebevražedný pokus učně. Pan Josef Kahoun, obchodník se dřívím a uhlím ve Wenzigově ulici č. 13. v Praze, vrátiv se s manželkou svojí 14. m. m. po 5. hod. odpoledni do svého bytu v Nuslích, Jaromírova ulice č. 216, byl nesmírně vzrušen obrazem, jaký se mu v pokoji objevil. Na loži ve velké kaluži krve v bezvědomí ležel jeho syn, 20letý knihařský učeň Antonín, který v nepřítomnosti svých rodičů pokusil se o sebevraždu. Po obědě neodešel do dílny, nýbrž zůstal v posteli, vypil za 15 kr. rumu a dodav si takto odvahy, břitvou přeřezal si žíly v zápěstí obou rukou. Ze značných poranění mnoho krve uniklo, tak že když zoufalý jinoch byl nalezen, ztrátou krve byl velice sesláblý. Rychle přivolaný lékař poskytl mu prvé pomoci, načež dopraven byl v ambulančním voze do všeobecné nemocnice. Jinoch vyprávěl, že do nedávna byl zaměstnán na venkově při hospodářství a teprve v pozdějších letech života byl dán do učení. Poněvadž doposud nikdy na světě nic dobrého nezažil, omrzel jej svět a vylíčeným způsobem chtěl se zprovodit se světa.

Lepší než pilulky.

Byla položena otázka: "V jakém způsobu Chamberlain's Stomach and Liver Tablets vynikají nad pilulky?" Naše odpověď jest: Jsou vhodnějšími a příjemnějšími k užívání, mírnějšími a jemnějšími v účinku a spolehlivějšími, ježto lze na ně vždy spoléhati. Pak čistí a sílí žaludek a ponechávají vnitřnosti v přirozeném stavu, kdežto pilulky jsou drsnějšími v účinku a používání jich má často v zápětí zácpu. Na prodej u všech lékárníků. m

Kupujte Dra. Hellera osvědčené léky pro nemoce koňské a dobytčí.

VŠEM ŽENÁM.

Wine of Cardui jest strážce zdraví a štestí ženy od mládí až do starosti. Ono jí bezpečně pomáhá v mateřství. Ono jí sílí po čas těhotenství, usnadňuje porod, zabraňuje krvotoku a potracení plodu. Ono mírně zprovází ženu nebezpečnou periodou zvanou „změna života."

WINE OF CARDUI

léčí bílý tok, spadlou matku a nepravidelnost' čmýry jakéhokoliv druhu. Ono je ženě nenahraditelným v každém stavu a v každé době života. Posiluje nervovou soustavu, působí přímo na plodicí orgány a jest nejlepším sílícím lékem pro ženy. Dostanete láhev Wine of Cardui za $1.00.

Batesville, Ala., July 11. 1900.
Užívám Wine of Cardui a Thedford's Black-Draught a cítím se již býti scela jinou ženou. Mnohé sdejší dámy chovají ty léky doma ustavičně. Já mám, tři děvčata a ony je užívají se mnou.
MRS. KATE SNOWDEN.

O radu a popisy nemocí dopište s udáním příznaků na adresu: "The Ladies' Advisory Department." The Chattanooga Medicine Co., Chattanooga, Tenn.

OMAHA-CHICAGO ILLINOIS CENTRAL RAILROAD
CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE
MINNEAPOLIS AND ST PAUL

"The Limited," evening train, and "The Express, noon train, from Omaha for Chicago.

UNEXCELLED SERVICE

Day train and evening train from Omaha for Minneapolis and St. Paul.

Tickets of agents of connecting lines.
W. H. BRILL, Dist. Pass'r Agt., Omaha.

A. H. HANSON, G.P.A., Chicago. J. F. MERRY, A.G.P.A., Dubuque.

Zeleznični pozemky na prodej.

V severním Wisconsinu, Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha dráha má na prodej při nízkých cenách a výhodných podmínkách platebních as 400,000 akrů vybraných pozemků rolnických. Ti, kdož koupí záhy, mohou vybrati si pozemky při krásných řekách a jezerech, v nichž jest hojnost ryb a jež poskytují nevyčerpatelný zdroj vody jak pro rodinu, tak i dobytek.

Pozemky po většině jsou zalesněny, půda jest úrodnou a snadno zpracovatelnou. Chicago, Milwaukee, St. Paul, Minneapolis, Duluth, Superior, Ashland a četná jiná prospívající města na dráze C., St. P., M. & O. a na dráhách jiných poskytují dobrých trhů pro plodiny farmerské.

O bližší podrobnosti pište na
Geo. W. Bell,
pozemkový komisař, Hudson, Wis
aneb na *G. H. McRae,*
15 pros A. G. P. A., St Paul, Minn.

NORTH--WESTERN DRÁHA

zkrácení času, zlepšená obsluha 2. listopadu.

Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.20 ráno místo v 7:00 ráno. **V touž dobu přijíždí do Chicaga.**

Denní St. Paul Mnpls. expresní vlak vyjíždí v 7:10 ráno místo v 6:55. **V touž dobu přijíždí do St. Paul—Mpls.**

Čís. 2 Overland limited do Chicaga v 7:45 večer, má **spací vozy pouze.** Daleko rychleji jede na západ, z Chicaga do Omahy.

North Western to může učiniti.

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

THE MK AND T MISSOURI, KANSAS & TEXAS RAILWAY.

Pullmanovy Buffetové spací vozy a volné pohovkové vozy na všech vlakách.

Nejlepší dráha do všech míst **Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží.**

Jde přímo do

Denison,	Sherman,	Greenville,
Dallas,	Ft. Worth,	Hillsboro,
Waxahachie,	Waco,	Temple,
Belton,	Taylor,	Gainesville,
Lockhart,	Henrietta,	San Marcos
La Grange,	Denton,	Alvarado,
HOUSTON,	GALVESTON,	AUSTIN
a	SAN ANTONIO.	

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty

pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebrasku, obě Dakoty a Michigan.

Hlavní Jednota v St. Paul, Minn.
Úřadníci s účetním výborem se sejdou ...letně, načež podřízeným spolkům výsledky zasýlány budou. Velkopředseda Frant. Skok, St. Paul, Minn., I. místopředseda J. Aubrecht Minneapolis, Minn., II. místopředseda Joseph Hromátka, Hopkins, Minn. Velkotajemník, Frant. A. Krch, St. Paul, Minn. Velkopokladník Joseph Fyra, Minneapolis, Minn. Úřadovna 365 Goodhue st. St. Paul, Minn.

Č. I. v Montgomery, Minn.
odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Mixa. Účetník Vojt. Kasanda. Pokladník Tomáš Háve.

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center Minnesota.
odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni IOOF. Předseda Jakub Krenik, tajemník Fr. Barta, LeSueur Center, Minn., účet. J. Bicek, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.
odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Thomas Shilda; 474 Godrich Ave. tajemník Frant. Sanda, 457 Harrison ave., St. Paul, Minn.; účetník Frant. Horáček, 64 Pleasant Ave., pokl. Václav Kotnour.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. Minneapolis Minn.
odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni č. 221 corner of Washington & Cedar ave So. Předseda Raichman, místopředs. Anton Vávra, tajemník Fr. Jindra, účetník M. Kolář pokladník E. Albrecht.

Č. V. v Nové Praze, Minn.
odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Ant. T. Budin, taj. Ant. F. Vrtiš ný, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota,
odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předs J. Funfar., místopředs. Vojt. Pacovský, taj. Josef Straka, Glenville, Minn., účetník Fr. Prantner, poklad. Václav Šředi, Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota,
odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Vojt. Ublil, místopředs. Vác. Edl, tajemník Jan Noska, účetník Jan Podojil, pokladník Vojt. Klein, průvodčí Jos. Balata, Ant. Velíšek, Jos. Edl, John Filipek výbor účet. Vojt. Klein, Jos. Edl, výbor majetku, Ant. Velíšek, J. Filipek strážci, Fr. Staska posel.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.
odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v jednu hodinu odpol. v síni Č. S. P. S. Předseda Fr. Dušek, místopředs. Fr. Bureš, tajemník Leopold Marek, 919 N. Elem St., účetník Fr. Pechek, pokladník Vác. Herdlička st., průvodčí Dom. Moravec, vnitřní stráž Kašpar Slezák, venkovní stráž Josef H. Vavřín.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota.
odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Štochl, místopředseda Tomáš Bažil, tajem Fr. W. Kvěch Pine City, účetník Jan Hejda, Pine City, Minn.. poklad Jan Šambavr, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.
Předseda Karel Kohn, místopředseda J. Lepeška, tajemník Karel Švihovec, účetník M. Petříčka, pokladník Václav G. Ployhard, průvodčí V. Jakeš, vnitřní stráž F. Křiž, venkovní stráž V. Harazin, účet. výbor J. Pávek

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb.
Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni J. Koutského. Předseda Jan Kubát, tajemník Adolf Zezulák, 20. a O ul., účetník Fr. Kunci 23. a S St., pokl. J. Vocásek 21. & S St.

Číslo XII. Chrudím v Racine, Wis.
odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Jos. Dušek, 101 Hagerer St., taj. Jos. Stehlík, 1622 Milwaukee St., účetník J. L. Sys, 1022 High St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.
odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíc. Předseda Karel Bouček, místopředs. Anton Serbus, tajemník Jaroslav Kovanda, účetník Fr. Jaroš, pokladník Jan Švec.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Haugen, Wis.
odbývá schůze každou druhou neděli v měsíc Předseda Frant. Kozlík, tajemník Vác. Kin účetník Jos. Mendlík, Haugen, Wis. pokladník F. J. Koukl.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.
odbývá své schůze každou druhou sobotu v měsíci. Předs. Václav Tyra, taj. Jos. Hromádko Hopkins, Minn.

Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb.
odbývá své schůze každé první úterý v měsíci v síni p. J. W. Brocha. Předs. Jos. Doležal, místopředs. J. W. Hroch, tajemník a účetník Jakub Mareš, 1210 So. 13th St., pokladník Karel Mareš, S. E. cor. 5th and Williams St., průvodčí Anton Rychlý, vnitřní stráž Tomáš Došek, venkovní stráž Jan Polívka Jan Polívka A. Hulíčka, J. W. Hroch výbor majetku.

Číslo XVII. v Lowry, Minn.
odbývá pravidelné schůze první neděli. Předseda Martin Bartoš; tajem. Wencel Bartoš; účetník J. F. Lepeška; pokl. Fred H. Chan.

Číslo XVIII. Bratří Severu, v Drywood, Wis.
zvolili si následující úředníky: předseda Tom. Kyselko, místopředseda Jan Piller, taj. Frank V. Kinkor, účet. Jan Kyselka, pokl. Jiří Štípek; průvodčí Fr. Mareš, vnitřní stráž Jan Nybrt, venkovní stráž Petr Petrlík. Schůze se odbývají každou druhou neděli v měsíci.

Josef Kavan,

pozemkový a pojišťující jednatel.

1410 William ulice.

Prodává loty, v Omaze i v So. Omaze, pozemky akrové a farmy, v pobliží Omahy i ve státu a pojištění opatří vám u těch nejlepších firem při cenách nejnižších. Též zabývá se vyhotovováním abstraktů.

Obraťte se s důvěrou na něho a bude vám spravedlivě poslouženo.

UHLÍ--UHLÍ

Krajané! Když potřebujete uhlí, objednejte si je u

I. LEVI-HO.

Dostanete vždy nejlepší uhlí za peníze s dobrou váhu, t. j. 2,000 lib. na tunu.

Tel. 1918. 715 jižní 14. ulice

Marešovy revmatické tabletky.

Revma a pakostnice jsou nemoci krve a ledvin. Měnivé počasí, neopatrnost v jídle a pití, příliš mnoho nebo příliš málo tělesné či duševní práce, hýřivost, to všechno oslabuje ledviny. Tyto mají udržovati krev v čistotě. Když pro slabost nemohou svou práci vykonávat, tato se zanese nečistými látkami, z těchto se vytvoří dvě kyseliny, které působí bolení kloubů zad, hlavy, otoky a všechny ty příznaky rheumatismu. K vyléčení toho všeho musíte sáhnouti přímo ke kořenu zla, totiž k slabosti ledvin. Marešovy Revmatické tabletky účinkují na ně přímo a přinutí je jemným, přirozeným způsobem, aby svou očisťovací práci náležitě vykonávali. Proto také Marešovy Revmatické Tabletky ty nemoce vyléčí a sice na dobro. Vedle toho spozorujete, že mají velmi dobrý účinek také na žaludek, a poslouží ku zlepšení celého vašeho zdraví. Cena 50 ct. pouze v lékárnách. Nepodlují se nikdy.

MARES MEDICINE CO.,
2876 Archer Ave., CHICAGO, ILL.
Naši knížečku "Nejlepší lékař" ... každému na požádání zdarma.